

aquesta teoria. Càncer del llavi en fumadors, de la pell en radiòlegs, de llengua per irritació repetida de dents corcades, etc., etc. En altres casos ha de forçar la màquina i així s'explica la freqüència del càncer de mama deguda a la irritació local de la cotilla sobre la pell del pit a l'accionar els braços (!) (Vet-aquí que la intuïció femenina en suprimir-la ha fet positiva obra de profilaxi social). Així també s'explica la freqüència de càncers d'estómac, car aquesta víscera està sotmesa a irritacions contínues per l'alimentació i per les begudes. L'alcohol sobretot, favoreix l'aparició (i el càncer dels aiguaders?). També té un origen cicatricial el càncer escrotal dels escura-xemenies obligats a muntar sobre els estres de l'ofici. (Per què no hi ha, doncs, un càncer dels soldats de cavalleria?)

Apart d'uns casos molt agafats pels cabells, la teoria és molt enginyosa i un hom llegeix amb gust els diferents capítols que tracten de la "Contagiositat del cranc", "Estadístiques", "Profilaxi" i tractament dels tumors malignes.—*Bremon*.

—"Radiodiagnòstic de las enfermedades internas", pel Dr. Fritz Munk. Volum de 380 pàgines, amb 323 figures, 17×25 cm.—Salvat, editors, S. A., Mallorca, 41.—Barcelona.

Aquesta obra, traducció de la 3.ª edició alemanya, del radiòleg Professor Kraus, mereix, traduïda a l'espanyol, el mateix succés que el que ha obtingut en el país d'origen.

L'obra està dividida en vuit capítols, que tracten, respectivament: I. Exploració del cor; II. Exploració del pulmó, pleura i tumors intratoràccics; III. Exploració de l'esòfag; IV. Exploració de l'estómac; V. Exploració de l'intestí; VI. Fetge i vies biliars, melsa i tumors abdominals; VII. Exploració de l'aparell urinari; VIII. Exploració de l'esquelet.

Tots els capítols estan tractats amb uns detalls d'exposició i claredat grans, i com que la profusió de làmines és realment extraordinària, i tirades en excellent paper *couché*, no dubtem que ha d'ésser una obra llegida i consultada no solament del públic radiològic, sinó del públic mèdic en general.—*Bremon*.

—"Clínica Mental de la Diputació". Memòria presentada al Congrés de Metges alienistes i neuròlegs de França i dels països de llengua france-

sa (21-26 maig 1929).—Josep M. Pericas, arquitecte, i Tomàs Busquet, psiquiatra.

És per a nosaltres un ver goig donar compte de la construcció en un lloc proper a la nostra ciutat d'una clínica mental destinada a donar assistència ràpida als malalts que presentin trastorns mentals o neuròtics en alguna de les seves múltiples i variades formes. Està destinada a ésser un sanatori per a malalts psiconeuròtics guaribles i avantsala de l'asil pels psicòpates i alienats de caràcter crònic i inguarible.

La memòria destinada a fer-la conèixer, està bellament presentada i acompanyada amb nombrosos plans i traduïda en diversos idiomes.

No cal dir la millora que representa per a Catalunya la construcció de tal institució amb els fins esmentats, ni la glòria que mereix la nostra Diputació, principalment el seu President, l'excel·lentíssim senyor Comte de Montseny, ànima executora de tan gran obra.

El que no consta en la Memòria i ens plau d'assenyalar, és el paper importantíssim que el doctor Tomàs Busquet té en haver-se portat a efectivitat tal obra. Va planejar la seva execució en 1913 i coincidí amb propòsits semblants amb l'il·lustre patrici Prat de la Riba l'any 1915. Ha tingut de lluitar 17 anys per veure el començament de la seva realització, fins trobar l'entusiasme i escalf necessaris en l'actual president de la Diputació per dur-la gairebé a terme; car l'obra no està encara del tot terminada.

Aquesta Clínica Mental soluciona importants problemes que desvetllen els conflictes diaris entre els psicòpates i llurs famílies, permetent una ràpida actuació avui impossible.

Catalunya deu un fèrvid agraïment al nostre benivolgut company, el Dr. J. Tusquet, iniciador, defensor tenaç i propulsor d'idea tan fonamentalment pietosa, i al senyor Milà i Camps, que ha sabut ajudar-la i proporcionar la forma i manera de realitzar-la.—*F. Proubasta*.

—A la "Revista de Ginecologia i Obstetrícia", de París, el Dr. Rusca i Vilardell va publicar un notabilíssim treball sobre el complex problema biològic de la placenta.

Primerament, dona a conèixer els experiments que els investigadors de França i Alemanya han fet per a conèixer l'acció tòxica de la placenta, per a descobrir la causa de l'eclàmpsia. Fa des-